

RAPORT DE ANALIZĂ ȘI PROGNOZĂ

Editat de

SOCIETATEA ACADEMICĂ DIN ROMÂNIA

NOTĂ

Conținutul acestui material nu reprezintă în mod necesar poziția oficială a Uniunii Europene

Cuprins

ADMINISTRATIE

18. TRANSPARENTA FARA COMPETENTA ? FORMELE, NU FONDUL, DOMINA REFORMA ADMINISTRATIVA IN ROMÂNIA
-

Alte rapoarte asupra guvernării editate de SAR, studii de opinie publică și politici publice, împreună cu trimestrialul de științe politice PolSci, se găsesc la www.sar.org.ro

ADMINISTRAȚIE

TRANSPARENȚĂ FĂRĂ COMPETENȚĂ ?

**Formele, nu fondul, domină reforma administrativă din
România**

Controlul celor care guvernează și administrează o țară de către populația plătitoare de taxe se face în două feluri. În primul rând, mecanismul alegerilor, dacă acestea sînt libere și echitabile, asigură un control pe verticală. Cine guvernează prost riscă să piardă alegerile. În țările dezvoltate însă, schimbarea guvernelor atrage după sine schimbarea unor politici, dar nu a întregului stil al guvernării, cu alte cuvinte nu al procesului de administrare în sine, al guvernanței. Există mai multe motive pentru care acest lucru nu se împlințește: unu, pentru că administrația funcționează corect și ceea ce îi nemulțumește pe cetățeni e o chestiune de politică socială sau economică (inflația, șomajul, etc;); doi, pentru că politicienii din partide provin din aceeași categorie socială, care poate avea ideologii diferite, dar nu filosofii fundamentale diferite despre cum trebuie să funcționeze statul; trei, pentru că mare parte din treaba administrației o fac funcționarii de profesie, birocrații, care nu se schimbă odată cu alegerile, și care au rutina lor indiferent cine este la putere. Din acest motiv, controlul pe verticală este adesea nesatisfăcător. În democrațiile substanțiale, el este completat de controlul pe orizontală, exercitat de curțile de justiție, agențiile anticorupție, comisiile de disciplină ale guvernului sau Parlamentului, presa, societatea civilă.

În societăți ca România, care traversează un proces de reconstrucție a întregului stat după comunism, există riscul ca mai multe instituții să nu funcționeze în același timp, să nu ai nici comisii electorale eficiente, nici tribunale care să judece pertinent și la timp, nici administratori rodați de generații care să asigure o funcționare bună indiferent de problemele politice. Reforma administrației în asemenea țări a fost pe bună dreptate comparată cu construcția unui vapor care a fost deja lansat pe mare și se

deplasează cu toată viteza. În aceste condiții, legile transparenței publice, cum sînt în România cele ale liberului acces la informație și a transparenței decizionale, au nu doar scopul general de a contribui la democratizarea administrației românești, ci și pe cel eminent practic de a transforma orice cetățean sau instituție privată care are acces la informații despre guvernare într-un controlor voluntar și benevol al administrației, cînd alte controale nu par să funcționeze. Din acest motiv avem nevoie de declarații obligatorii de avere la care publicul să aibă acces, nu doar anumite agenții de stat, deoarece ne bazăm pe membrii comunității în această perioadă a imaturității statului ca să exercite acest rol de control.

Societatea Academică din România a propus, în decursul anilor, diferite instrumente de control, constînd în articole de legi sau regulamente oficiale, care au fost adoptate. În anul 2002, un an după ce Legea 544/2001 (a liberului acces la informație) ar fi trebuit implementată, SAR a făcut un amplu sondaj reprezentativ pentru sectorul public pentru a constata stadiul implementării. În 2006, ultimul an înaintea integrării României în Europa, dacă nu survin accidente, SAR a refăcut și a amplificat această cercetare¹, pentru a vedea cum a evoluat administrația în acești patru ani. Am monitorizat implementarea legilor transparenței, între care a unor elemente de performanță administrativă introduse tot la sugestia SAR în aceste legi, cu precădere obligația legală a instituțiilor publice de a realiza un raport anual de activitate, care să poată fi folosit ca un instrument de control al bunei folosiri a banului public. Rezultatele acestui sondaj pot fi apreciate drept un test al capacității de implementare a administrației noastre, a maturității ei. Gradul de cheltuire a fondurilor europene, pe de o parte, și rezultatele acestui sondaj, pe de alta, se constituie într-un *diagnostic al capacității administrative a României*.

În vederea aderării europene a României, SAR și-a propus să măsoare capacitatea administrației publice și instituțiilor publice în general. SAR a inițiat Coaliția de ONG-uri care au creat și promovat legea liberului acces la informație în 2001 și a fost un monitor atent și constant al implementării acesteia, de la aspectele formale ale legii și pînă la aspectele calitative, care țin de profesionalizarea instituțiilor și îmbunătățirea stilului de lucru al acestora. Între timp, legea liberului acces a fost adoptată și în Serbia sau Croația cu ajutorul expertizei SAR, exportul de bune practici fiind un instrument esențial pentru învățarea reciprocă. Al doilea val al sondajului din 2002 a fost efectuat de SAR în 2006, concentrîndu-se de această dată pe realizarea raportului de activitate al instituțiilor. În vederea acestui obiectiv s-a realizat un sondaj pe 500 de unități publice, sondaj care și-a propus să măsoare atît gradul de implementare formală a legii 544/2001 cît și să

¹ Metoda folosita este cea a chestionarului face-to-face aplicat persoanelor responsabile cu implementarea legii 544/2001. Eșantionul a fost format din 500 instituții publice, numărul valid de chestionare fiind de 453. Au fost alese 96 de localități din care 40 de reședinte de județ iar criteriile de eșantionare a instituțiilor au fost : regiunea de dezvoltare, capitalele de județ, al doilea oraș din fiecare regiune de dezvoltare după reședinta de județ, două localitati cu peste 30.000 de locuitori, urmate de orașe cu mai puțin de 30.000 locuitori. Studiul a fost realizat în perioada 16-28 februarie 2006. Sondajul a fost efectuat în cadrul unui program Phare care își propune să evalueze și îmbunătățească transparența instituțiilor publice

măsoare unele aspecte calitative ale acestei legi. Chestionarul aplicat de către operatorii SAR a cuprins 20 de întrebări iar structura sa a fost gândită în așa fel încât să permită o comparație cu sondajul aplicat de SAR în 2002 dar și cu aspecte legate de crearea raportului de activitate instituțional și a rapoartelor cerute de lege în general. S-a urmărit prin aceasta evaluarea gradului de pregătire a instituțiilor publice la nivel central și local privind dezvoltarea unor indicatori de performanță, indicatori ce permit măsurarea gradului de pregătire a administrației publice în momentul aderării României la UE. Structura detaliată a sondajului este cuprinsă în Figura 1 iar chestionarul este anexat acestui material.

Figura 1. Instituții chestionate

Tip instituție	Număr
Primărie	85
Consilii Județene	42
Prefecturi	42
Inspectorate Școlare	42
Agenții pentru ocuparea forței de muncă	42
Direcții de muncă și solidaritate socială	12
Inspectorate de Poliție	42
Poliții orășenești	6
Parchete de pe lângă Tribunale	40
Parchete de pe lângă Curți de Apel	6
Direcții Vamale Regionale	10
Curți de Apel	16
Case de Asigurări de Sănătate	42
Garda Financiară	41
Ministere	15
Agenții Guvernamentale	14
CSM	1
Parlament (Senat și Camera)	2
Total	500

Rezultatele sondajului sunt îmbucurătoare la prima vedere (vezi Figura 2). Implementarea Legii Liberului Acces la Informații a progresat mult, ajungându-se ca aproape fiecare unitate, practic toate în capitalele de județ, să aibă un funcționar public însărcinat cu aplicarea legii. Nu întotdeauna fișa postului specifică faptul că acest funcționar este dedicat activității de informare publică, de cele mai multe ori acest funcționar se mai ocupă de probleme juridice sau contabile. Numărul de cereri de informații potrivit legii a explodat pe măsură ce legea a devenit mai cunoscută. Au crescut de câteva ori și plîngerile administrative sau legale atunci cînd cererea de informații este refuzată. *Puține plîngeri par să se rezolve pe cale administrativă, din păcate, astfel că a crescut numărul de procese intentate administrației.* Invocarea secretului nu este principalul motiv de refuz, dominînd motivele administrative. Peste două treimi din instituțiile chestionate au în prezent o listă de informații din oficiu care a putut fi arătată operatorului, o creștere spectaculoasă de la doar 16% în primul an după introducerea legii. Serviciile deconcentrate ale Ministerului Muncii și prefecturile conduc în topul instituțiilor cu liste de informații din oficiu afișate (vezi Figura 3). La polul opus se află parchetele în

mediul urban și primăriile din orașele mici. Numai două treimi din ministere au o asemenea listă, deși la nivel central implementarea legii ar trebui să fie de sută la sută. Diferențele dintre mediile de rezidență sînt foarte semnificative, cu o rată de implementare mai mare în București (77%), bună în reședințele de județ (74%), și considerabil mai mică în orașele mici (62%). La prima vedere, ai putea crede că Bucureștiul are rezultate mai bune decât provincia în materie de transparență dar lucrurile nu stau chiar așa. Există zone din provincie, precum Iași, Timișoara, Sibiu, etc care au dat dovadă de mai multă transparență în relația cu presa și societatea civilă.

Figura 2. Principalele evoluții 2002-2006

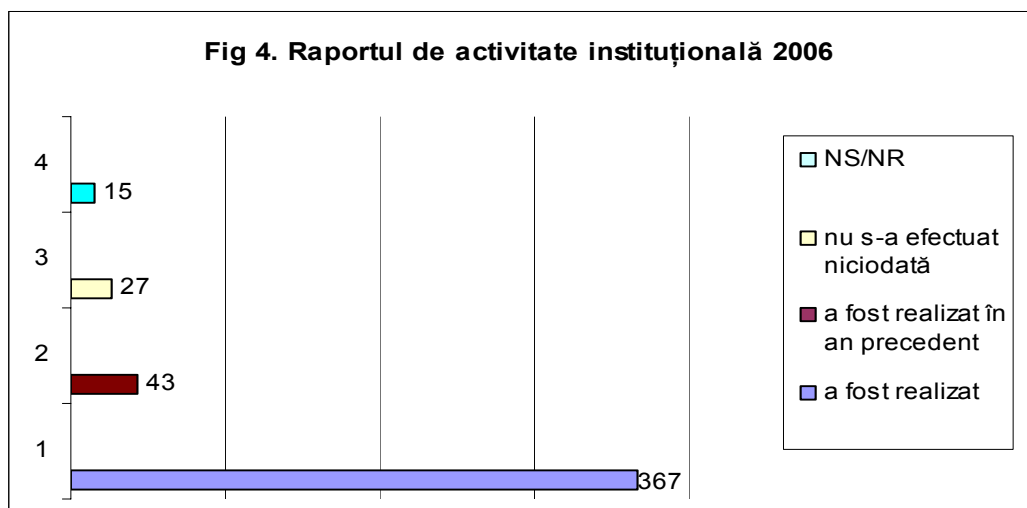
	2002 %	2006 %	Tendință
Procent ocupare ofițeri Legea 544 (responsabili cu implementarea legii liberului acces)	75	97	Foarte pozitivă
Cereri informații primite	22	82	Foarte pozitivă
Pîingeri administrative	4	12	Pozitivă
Pîingeri în justiție	1.6	10	Pozitivă
Procent realizare listă informații din oficiu disponibilă la cerere imediată	16	73	Foarte pozitivă

Figura 3. Prezența listei informațiilor din oficiu după tipul instituțiilor

Instituție	Procent realizare lista informațiilor din oficiu (%)
Primării	71
Consilii Județene	87
Prefecturi	90
Parchete de pe lângă Tribunale	60
Inspectorate Școlare	68
Inspectorate de Poliție	73
AJOFM/ANOFM	80
Garda Financiară	63
CJAS/CNAS	76
Parchete de pe lângă Curțile de Apel	50
Curte de Apel	83
Direcții de Muncă și Solidaritate Socială	64
Direcții Vamale	80
Ministere	64
Agenții guvernamentale	78

La cererile calitativ mai pretențioase ale Legii, cum ar fi producerea unui raport public de activitate al respectivei instituții, progresele sînt iarăși mari, deși calitatea e slabă. Din 453 instituții interviuate, 367 au spus că și-au completat raportul de activitate instituțională (Fig 4).

Nu există un standard al acestui raport, drept pentru care simple informări, rapoarte ale birourilor de presă care rezumă comunicarea și nu activitatea întregii instituții, sînt prezentate ca rapoarte de activitate. Anexele metodologice ale legii 544 ofereau un standard foarte restrîns, care nu e urmat de nimeni. De regulă, rapoartele nu menționează obiectivele urmărite și nu fac legătura între activitățile desfășurate și banul public cheltuit.

Ca aspect pozitiv poate fi remarcat numărul mare de rapoarte afișate pe pagina de Internet, mai ales în București, dar în stadiul actual folosirea raportului ca instrument de control e foarte problematică. Numai jumătate din instituțiile care pretind că și-au făcut un raport sau un bilanț oarecare l-au putut oferi operatorilor noștri, și tot cam același procent de instituții au organizat prezentări publice anuale ale activității lor în care au făcut cunoscut raportul. De această dată situația e mai bună în reședințele de județ (49% au făcut publice niște rapoarte de activitate), față de București (38 %) sau restul țării (28 %). La nivel regional putem vedea că Bucureștiul este iarăși codaș în ceea ce privește realizarea raportului dar mai interesant este că, în general, mai mult de 25% dintre instituțiile regionale nu efectuează acest raport, încălcând astfel legea cu bună știință.

Fig 5. Efectuarea raportului de activitate. Statistică regională

Regiune	Procent %
Regiunea N-E	88.7
Regiunea Sud	75.3
Regiunea S-E	77.4
Regiunea S-V	84.8
Regiunea Vest	89.2
Regiunea N-V	78.7
Centru	87.1
București	69.4

Cantitativ, administrația face progrese în domeniul transparenței. Situația rapoartelor de activitate arată însă o administrație dezorientată, în care puțini știu ce obiective urmăresc, și un consilier juridic sau de promovare capătă sarcina de a face un raport anual (există o enormă varietate de compartimente care redactează acest raport, arătând din nou lipsa unor instrucțiuni unitare). Nu există practici unitare în ceea ce privește realizarea raportului de activitate, acesta este redactat fie de fiecare compartiment în parte și apoi aprobat de un șef al instituției, fie de către departamentul de relații publice, fie de către departamentul administrație publică, șamd. Este de remarcat lipsa de atribuții reale a ofițerilor responsabili cu legea 544/2001, handicap care îngreunează procesul de realizare a acestor rapoarte a căror realizare depinde numai de bunul plac al șefului instituției. Pe lângă această

lipsă de unitate în practici, majoritatea instituțiilor care au oferit rapoarte operatorilor SAR fac în continuare confuzia între rapoartele de activitate și rapoartele specifice pe legea 544. O analiză calitativă a rapoartelor oferite operatorilor a arătat că din câteva sute de rapoarte oferite operatorilor doar aproximativ 70 se pot califica ca și rapoarte de activitate în adevăratul sens al cuvântului, pe modelul minimal al indicatorilor menționați în normele metodologice ale legii 544. Majoritatea instituțiilor s-au lăudat cu prezența raportului de activitate pe paginile web ale instituțiilor, dar la o verificare aleatorie a acestora am identificat extrem de puține rapoarte de activitate. Multe dintre pagini nu sunt funcționale iar multe instituții confundă raportul de activitate al instituției cu raportul specific de aplicare a legii 544/2001.

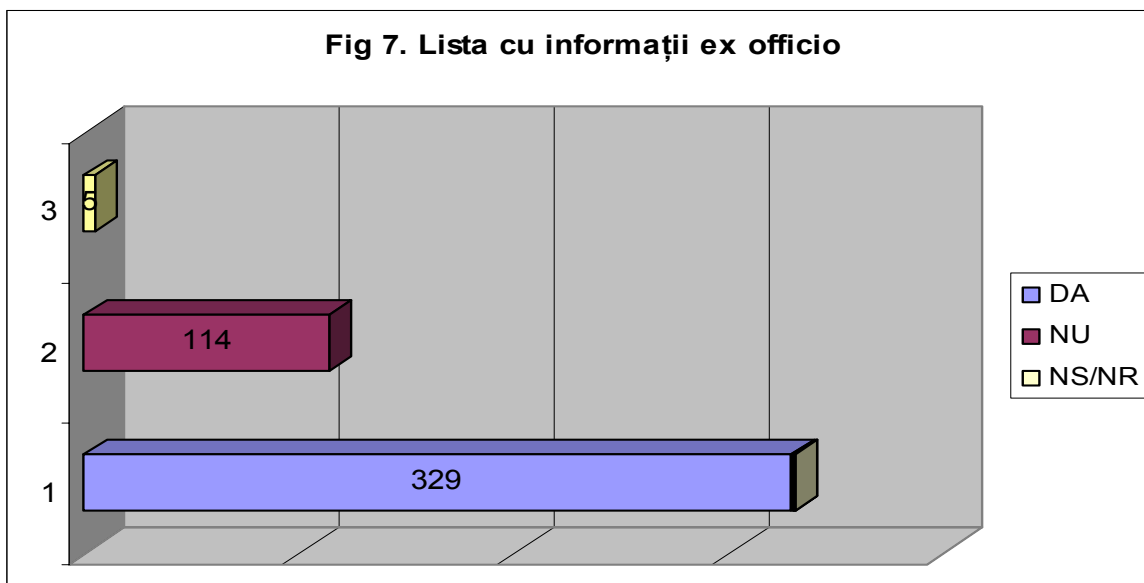
În general, instituțiile se limitează să completeze foarte sumar chestionarul standard oferit de către Agenția de Strategii Guvernamentale, agenția care se ocupă la nivel guvernamental cu centralizarea și raportarea statistică a aplicării legii, dar omit să producă și raportul general. Transparența instituțională nu câștigă mai nimic în condițiile în care acel formular nu cere decât informații statistice, așa încât rezultatele sunt subiective din cauza faptului că formularul este autocompletat.

Pentru a verifica gradul de transparență al instituțiilor am întrebat dacă acest raport, în cazul în care a fost făcut, a fost promovat printr-o conferință sau măcar un comunicat de presă. Răspunsurile par a sugera că transparența a crescut mult mai repede decât competența administrativă.

Fig 6. A fost raportul de activitate făcut public într-o acțiune de presă?

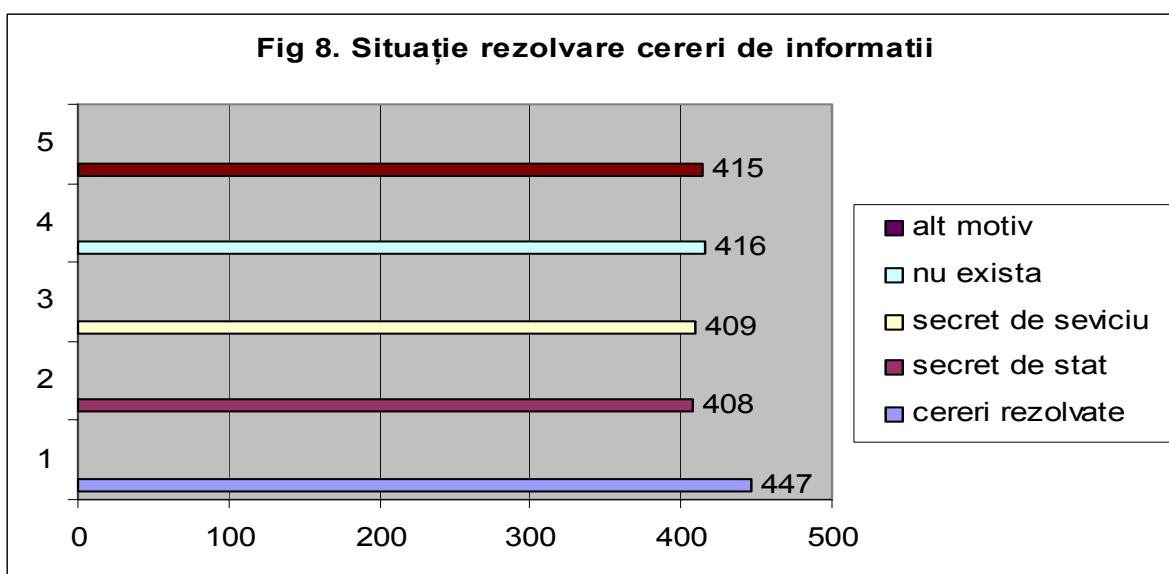
Da	Nu	Nu stiu
42,2	42,4	8,6

Se remarcă faptul că administrația românească și instituțiile publice nu au reușit să învețe importanța respectării legii. În 2006, la 5 ani de la apariția legii 544/2001, mai există încă instituții publice care nu respectă articolul 5 din lege privind lista cu informații din oficiu. În continuare, nu există o modalitate de a accesa informațiile primare legate de funcționarea instituțiilor publice (date de contact, regulamente, personalul instituției, etc) (Fig 6). Există 114 instituții care nu s-au oboșit să mobilizeze resurse elementare pentru realizarea acestei liste din oficiu încălcând astfel legea cu bună știință.

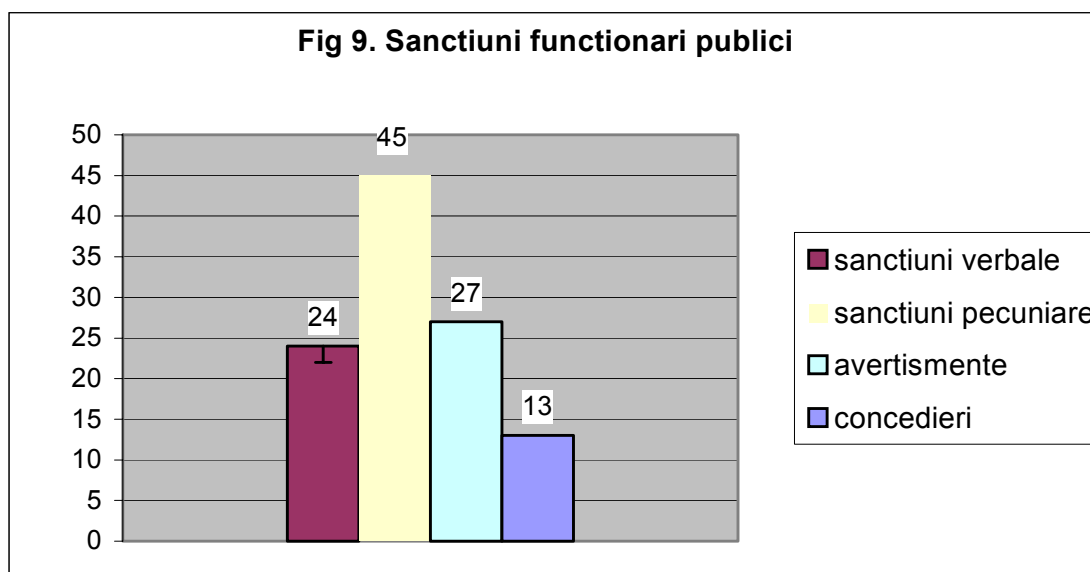

Instituțiile publice nu au fost prea harnice nici atunci când a fost vorba de a răspunde cererilor de informații publice (Fig 8), ceea ce a dus la o creștere a reclamațiilor administrative adresate Comisiilor de Disciplină din instituții dar și a proceselor intentate administrației. În general, marile orașe sunt campioane la procese. În București sunt 25 de procese pe rol, în Brașov, Alba Iulia, Craiova, Slobozia câte 10 procese, 12 în Suceava și 11 în Botoșani și Călărași.

Motivațiile care au însoțit refuzul de a oferi informațiile sunt diverse. În primul rând, instituțiile au invocat secretul de stat și de serviciu, un argument greu de contestat în lipsa unei monitorizări atente a instituției pentru a vedea momentul în care informația este desecretizată. Multe cereri sunt formulate greșit iar multe dintre ele se adresează de fapt altei instituții decât celei căreia primește cererea.

Aceeași situație se regăsește și în ce privește măsurile administrative contra corupției. Prevenirea corupției pe cale administrativă e vitală acolo unde corupția e foarte răspândită și justiția ineficientă. Deși oamenii se plîng de corupție, mai ales în ce-i privește pe magistrați și polițiști (circa 60% îi consideră corupți și foarte corupți, conform BOP 1/2005), dar și pe funcționarii de primărie și consilierii locali (40%), numai în 0.2% din cazuri s-au primit sesizări pe calea cutiei de sugestii și reclamații. Deși funcționarii pretind că mecanismele de reclamare sînt clar afișate, pe totalul administrației românești Agenția Națională a Funcționarilor Publici raportează cifre foarte asemănătoare cu ale noastre (Fig 9).

0,2% din totalul funcționarilor publici, conform ANFP, au fost sancționați în anul 2005 pentru chestiuni legate de conflicte de interese, incompatibilități, sau reclamații de corupție. Numai 77 de funcționari din România, adică sub 0.01%, au fost sancționați pecuniar. Mare parte din sancțiuni nu sînt legate de plîngerile cetățenilor. Dacă cererile pentru informație au explodat pe măsură ce a devenit clar că sistemul funcționează, incapacitatea administrației de a se autoregla se vede în cifra de doar 81 de sesizări ale publicului legate de chestiunea normelor de conduită ale funcționarilor în anul precedent. Fie nu avem corupție deloc, fie toată lumea știe că dacă te plîngi superiorilor administrativi pierzi vremea și nu rezolvi nimic.

Situația stă ceva mai bine în eșantionul nostru, care cuprinde și magistrați, și organe ale Ministerului de Interne. 74% din aceste unități nu au avut nici un fel de sesizări legate de problema corupției; în 15% din cazuri s-au dat sancțiuni. Per total, capacitatea administrației de a regla problema integrității fără a recurge la mecanismul lent și costisitor al curții de judecată rămîne foarte slabă.

În continuare, putem remarca din rezultatele acestei cercetări că instituțiile publice românești nu au reușit totuși să facă pași mari către profesionalizarea serviciului public. În contextul aderării la UE, administrația va trebui să facă un salt uriaș spre transparentizare, ținând cont de faptul că administrarea

fondurilor structurale va conduce la o monitorizare atentă din partea UE. Instrumente precum auditul financiar vor deveni inevitabile și este extrem de interesant cum vor onora asemenea sarcini managerii publici români, atât de refractari atunci când vine vorba de transparență. Tocmai de aceea raportul de activitate instituțional va fi un element important, capabil să sintetizeze performanțele economice și nu numai ale instituțiilor.

Acest tablou foarte sumar oferit de sondajul nostru trimite la câteva recomandări imediate:

1. E necesar să se revină cu instrucțiuni detaliate pentru realizarea unui raport de activitate care să reflecte în mod real activitatea instituției și să poată fi folosit ca instrument de control. Aceasta presupune crearea unui standard de raportare, ca și a unor instrucțiuni de folosire pentru modul cum trebuie culese informațiile din interiorul administrației.
2. E necesar ca mecanismul de popularizare care a funcționat în cazul Legii 544 să fie transpus și la capitolul prevenirii corupției. La această oră, publicul nu are încredere în comisiile de disciplină, sau nu e la curent cu existența lor, iar acestea preferă să stea deoparte discret. Activarea unui mecanism de reclamare administrativă eficient, care să rezolve problemele pe loc, ar scuti însă justiția de sarcini prea grele și constisitoare și ar ajuta la combaterea corupției și creșterea încrederii în administrație. În loc să se facă vagi campanii de promovare în care să se ceară să nu se mai dea șpagă, ar fi mai bine să fie popularizat mecanismul de sesizare administrativă contra corupției. În mare măsură însă, acesta trebuie activat, deoarece e ineficient la această oră.
3. Trebuie să crească transparența unor sectoare, cum ar fi Parchetele, Garda Financiară și alte instituții foarte ierarhizate sau aproape militarizate. Transparența e cel mai bun vehicul pentru creșterea performanțelor acestor instituții.

Anexa 1: Chestionarul de evaluare a legii 544/2001

--

Număr chestionar

Mă numescși sunt operator de interviu într-un sondaj inițiat de **Federația Autoritatilor Locale din România** și **Societatea Academică din România**. Acest studiu va măsura gradul de implementare a legii liberului acces la informațiile de interes public. În acest sens, vom realiza interviuri cu funcționarii responsabili de implementarea legii 544/2001 din instituțiile publice. Instituția dvs a fost aleasă să participe la sondajul nostru, alături de alte 500 instituții publice. Vă rog să îmi acordați 10-15 minute pentru a răspunde la câteva întrebări.

Q preliminară	Da	Nu
Există un birou/persoană împuternicită cu implementarea Legii Liberului Acces la Informație (544/2001) conform articolului 5, paragraf 4, litera b) din legea liberului acces la informațiile publice ² ?	1	2 → TRECI la Q3 !

DACĂ NU EXISTĂ UN ASTFEL DE BIROU/PERSOANĂ, SARI LA Q3!!!

SECȚIUNEA I.

Q 1. Din ce an există acest birou-persoană în cadrul instituției ?	7. NC	8. NS
a. <i>(Se completează ulterior de către operator!!)</i> Câți ani sunt de atunci ?		

Q 2. Din ce an sunteți <u>dvs personal</u> însărcinat cu implementarea Legii 544 ?	7. NC	
a. <i>(Se completează ulterior de către operator!!)</i> Câți ani sunt de atunci ? (Se completează ulterior de către operator)		

Q 3. Câte cereri pe baza Legii 544 ați avut în anul precedent (în 2005)?	Nr cereri 8. Nu știu pentru că nu avem statistici pe 2005 → TRECI LA Q3_bis 9. Nu știu/Nu răspunde → TRECI LA Q3_bis
---	---

² Pentru asigurarea accesului oricarei persoane la informațiile de interes public autoritățile și instituțiile publice au obligația de a organiza compartimente specializate de informare și relații publice sau de a desemna persoane cu atribuții în acest domeniu.

SE ÎNTREABĂ <u>DACĂ</u> NU EXISTĂ STATISTICI PE 2005 SAU <u>DACĂ</u> SUBIECTUL NU ȘTIE SAU NU RĂSPUNDE PT 2005!! Q 3_bis. Dar în 2004, câte cereri pe baza Legii 544 ați avut?	Nr cereri 8. NS 9. NR
--	-----------------------------

DINTRE CELE MAI SUS MENȚIONATE... (ne referim la anul 2005 sau 2004 după caz)

Q 4. Câte au fost rezolvate?	Nr cereri rezolvate 8. NS 9. NR
-------------------------------------	---

Q5. Care au fost motivele de refuz pentru cererile nerezolvate?	5.1. a. Nr. cereri nerezolvate pe motiv - informații secret de stat <input type="text"/> 8. NS 9.NR
	5.1.b. Nr. cereri nerezolvate pe motiv - informații secret de serviciu <input type="text"/> 8. NS 9.NR
	5.2. Nr. cereri nerezolvate pe motiv că informația nu există <input type="text"/> 8. NS 9.NR
	5.3. Nr. cereri nerezolvate – pe alt motiv <input type="text"/> 8. NS 9.NR 5.3.Alt motiv. Care sunt aceste alte motive? a. b. c.

Q6. Cîte plîngerii administrative (plîngerii făcute la sediul autorității publice) au fost depuse de solicitanți în urma respingerii unei cereri pe baza Legii 544 în anul precedent (2005)?	NR PLANGERI..... 888. Nu știu pt că nu avem statistici pe 2005 → TRECI LA Q6_bis 999. Nu știe/Nu răspunde→ TRECI LA Q6_bis
SE ÎNTREABĂ <u>DACĂ</u> NU AU STATISTICI PE 2005 SAU <u>DACĂ</u> SUBIECTUL NU ȘTIE SAU NU RĂSPUNDE PT 2005!! Q6_bis Dar în 2004, câte plîngerii administrative au fost depuse de solicitanți în urma respingerii unei cereri pe baza Legii 544?	Nr plîngerii 888. NS 999. NR
Q7. Cîte din aceste plîngerii depuse pe cale administrativă au fost rezolvate?	NR PLANGERI REZOLVATE 888. NS 999. NR

Q14. A făcut raportul de activitate obiectul unei conferințe de presă și/sau a fost comentat în presa locală ?	1. DA	2. NU	8. NS	9. NR
---	-------	-------	-------	-------

OBS: DACA NU S-A FACUT CONFERINTA DE PRESA, SA SE CEARA O DOVADA CA RAPORTUL A FOST FACUT PUBLIC (TAIETURA DE ZIAR, MONITORIZARE DE PRESA, ETC)

SECȚIUNEA II.

Q15. Există un compartiment de disciplină în instituția dvs?	1. DA	2. NU	8. NS
---	-------	-------	-------

Q.16 Dacă există plângeri privitoare la felul în care se comportă personalul - de la modul în care este tratat publicul și până la corupție - unde se adresează aceste plângeri?

1. La nivel administrativ (sanctiune internă)
2. În contencios (în justiție)
3. Alt nivel, care? _____
4. Nicăieri
8. NS

Q17. Există afișat în instituție care este calea și locul în care publicul poate depune plângeri?	1. DA	2. NU
--	--------------	--------------

OBSERVATII: OPERATORUL COMPLETEAZA DUPA CE VERIFICA CA ACESTE INFORMATII SUNT AFISATE (AVIZIER, USA, BIROUL DE INFORMATII)

Q18. Care a fost numărul acestor plângeri pe chestiuni de disciplină și corupție în anul precedent?	NUMĂR..... 888. NS 999. NR
--	--

OBS: SE RASPUNDE NUMAI DACA PLANGERILE AU FOST ADRESATE INSTITUTIEI

Q19. Care a fost numărul funcționarilor publici sau a altor angajați din instituția dvs. <u>sanționați disciplinar</u> în anul precedent?	NUMĂR.....
--	-------------------

Q20. Detaliați tipul acestor acțiuni disciplinare (răspuns multiplu)	1. SANȚIUNI VERBALE (mustrare, etc)
	2. AVERTISMENTE
	3. SANȚIUNI PECUNIARE (diminuare drepturi salariale 5-10% pe 1-3 luni, suspendare drept avansare 1-3 ani, trecerea în funcție inferioară cu diminuarea salariului pe 6-12 luni)
	4. CONCEDIERI

7. NC 8. NS 9. NR

Date identificare:

Localitate: _____

Instituția la care s-a completat chestionarul: _____

Funcția pe care o ocupă persoana interviuată: _____

Data: _____

Nume operator: _____